

תורה אביגדור

לילדים

ע"פ שיחותיו של הגאון הרב אביגדור מילר זצ"ל
מאת: אהרן ספטר
איורים: מירי וינרב

פנרים תשפ"ג

אין צדיק פה'

אנו זקוקים לתרומות כדי לעמוד בביקוש הרב
נא לתרום בעין יפה

להנצחות: 076-599-4020

פורים תשפ"ג אין צדיק כה'

צדוק "הצדיק" שב לביתו לאחר קריאת המגלה, האכיל את חיות המחמד הרבות שלו, והתכוון לאכילת ה"המנפיש" - מאכל פורימי מסרתי שחדש צדוק לא מזמן. מדבר בכריף טונה - לכבוד "מזל אדר דגים" - שחתוך בצורת משלש כמו און המן.

בעוד צדוק נושא בזהירות את הצלחת שעל גביה ה"המנפיש" אל השלחן, צלצל הפעמון בדלת הכניסה. צדוק פתח את הדלת, וגלה שם את הדור, כשבידיו מעטפת דאר רשום עבור צדוק. צדוק הניח את הצלחת על השלחן, קרע במהירות את המעטפה, והחל בקריאת המכתב:

צדוק היקר, שלום וברכה.
מה שלומך? אתה חסר לנו כאן מאוד ביוניברסיטי סיטי, וכלנו מקוים שתבוא לבקר אותנו שוב!

לגופו של ענין. לאחר הבריחה המסיבית מפלא סנט לואיס, שהתרחשה בזמן בו עבדת כשומר בית הכלא, מספר אסירים שברחו, פרצו אל תוך משרדי שבבנגן העיריה וגנבו את ציור דיוקני היקר שהתנוסס מאחורי שלחן העבודה שלי.
אין ספק כי בימים כתקונם, השומרים שלי היו מצליחים למנוע מהגנבים הנאלחים מלבצע את זממם, אולם למרבה הצער, באותו ערב גורלי השומרים היו עסוקים במשימה חשובה ביותר, ושמשו כשומרי ראש לכרבולי, כלבי האהוב, ועל כן לא נכחו במקום בשעת מעשה.
זוהי אבדה גדולה ביותר, לי באפן אישי כמו גם לכל משלמי המסים של יוניברסיטי סיטי, שאבדו את אחד מנכסיהם הצבוריים החשובים ביותר, ואני רואה בך את האשם הבלעדי בך! משכך, החלטתי לתבע אותך על סך שנים עשר מיליון דולר ארה"ב (\$12,000,000). כך אוכל להזמין ציור עוד יותר מהדר, שבודאי תסכים אתי שמגיע לי ללא כל ספק.
בכבוד רב,
ראש העיר פ.ג. מקגיליקודי

צדוק סים לקרא את המכתב ולא ידע את נפשו מרב בהלה. מה הוא יעשה עכשו? מאיפה הוא ישיג שנים עשר מיליון דולר?! הוא מהר לחיג לרב וולנדר וספר לו על המכתב המפחיד שזה עתה קבל.

"כבוד הרב, מה אני אעשה?" בכה צדוק.

"צדוק", אמר הרב וולנדר. "יש רק דבר אחד שבאפשרותך לעשות, ויש רק אחד שיכול לעזור לך."

"נכון!" קרא צדוק. "איך יכלתי לשפח? תודה רבה כבוד הרב!"

צדוק ידע בדיוק מה עליו לעשות כעת. הוא נתק במהירות את השיחה, עוד קדם שהספיק הרב וולנדר להסביר לו שהאחד והיחיד שיכול לעזור לו הוא ה'.

לצדוק היה רעיון אחר, והוא מהר לעלות על אוטובוס לכיוון העיר ביתר עלית.

צדוק הגיע לביתו. היה עליו לשאל מספר אנשים ברחוב, אולם לבסוף הוא הגיע לבית הכנסת הנכון, ונכנס פנימה. לשמחתו הרבה הוא מצא שם את אהרן ספטנר, המחבר של "תורת אביגדור לילדים" - שהיה לבוש כמו ירושלמי!

"אן, צדוק", קבל אותו אהרן במאור פנים. "א פרילכען פורים!"

"רגע - ממתי הפכת לירושלמי?" שאל צדוק, מבלבב, אולם לפני שאהרן הספיק לענות לו, החל צדוק לספר לו אודות המכתב שקבל מאת ראש העיר מקגיליקודי. "אתה חייב לעזור לי!" התחנן צדוק. "אתה הרי יודע הכל על הכל!"

צדוק נסה להרגע, ובינתיים הביט סביבו ביהודים שפקדו את בית הכנסת. הוא לא האמין למראה עיניו - היו שם כמה וכמה יהודים שהתחפשו אליו!

"מה קורה כאן???" קרא צדוק. "למה יש כאן כל כך הרבה 'צדוקים'? ואיך אדע מי ה'צדוק' האמיתי? אולי אני לא באמת אני!"

אהרן הניח את ידו על כתפו של צדוק. "צדוק, צדוק, פורים היום! אני לא באמת ירושלמי - וכמוכן שכל האנשים הללו אינם באמת אתה.

"כִּלְנֵנוּ מִחֻפְּשִׁים - וְלָמָּה? מִשּׁוּם שֶׁפּוֹרִים מְלַמֵּד אוֹתָנוּ שֶׁשּׁוּם דָּבָר בְּעוֹלָם הַזֶּה אֵינוֹ בִּאֲמַת כָּפִי שֶׁהוּא נִרְאָה. הָעוֹלָם נִבְרָא בְּאִפֶּן שֶׁהוּא מַסְתִּיר אֶת הָעֲבֹדָה שֶׁה' שׁוֹלֵט עַל הַכֹּל.

"בְּדִיוֹק בְּאִשֶּׁר נִרְאָה הָיָה שֶׁהֶמֶן עוֹמֵד לְהַשְׁמִיד לַהֲרֹג וּלְאַבֵּד אֶת כָּל הַיְּהוּדִים, ה' הִפָּךְ אֶת הַקְּעֵרָה עַל פִּיהָ. צְדוֹק, כָּל מָה שֶׁאַתָּה צָרִיךְ זֶה לְהִתְפַּלֵּל לָהּ - וְאַתָּה תִּרְאָה שְׁאִין מָה לְדַאֵג! הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹהֵב אוֹתְךָ וְהוּא יַעֲזֹר לָךְ!"

צְדוֹק עָמַד נִדְהָם לִנְכַּח דְּבָרָיו שֶׁל אֶהְרֹן. "בִּאֲמַת? אֲנִי בִּאֲמַת יָכוֹל פָּשׁוּט לְבַקֵּשׁ מֶה? דָּבָר כָּזֶה?"
"כְּמוֹכָךְ, חֵיף אֶהְרֹן. "בֹּא תַעֲשֶׂה אֶת זֶה כָּאֵן וְעֲכָשׁוּ."

צְדוֹק לֹא בִּזְבָּז אֶפְלוֹ רֹגַע. "רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם!" קָרָא צְדוֹק. "אֲנִי הֵצַל אוֹתִי מִרֹאשׁ הָעִיר, בְּזָכוֹת הַ'הִמְנַפִּישׁ שְׁלִי!"
"אֲמִן!" עָנָה אֶהְרֹן.

בְּאוֹתוֹ רֹגַע צִלְצַל הַטֶּלְפֹּן הַנִּיד שֶׁל צְדוֹק, וְעַל הַקוֹ הָיָה לֹא אַחֵר מֵאִשֶּׁר רֹאשׁ הָעִיר מְקַגְלִיקוֹדִי!
"שְׁלוֹם צְדוֹק, מָה נִשְׁמַע?" אָמַר רֹאשׁ הָעִיר. "מְקִנָּה שֶׁאַתָּה נִהְיָה שָׁם בַּחֵג שְׁלָכְם! בְּקִצּוֹר, לֹא יוֹדַע אִם כָּבֵד קִבְּלָתָ אֶת הַמַּכְתָּב שְׁלִי, אֲבָל עוֹרֵךְ הַדִּין שְׁלִי טוֹעֵן שֶׁאִם אֶתְּבַע אוֹתְךָ, הַדָּבָר עָלוּל לְהִזִּיק לִי בַּעֲתִיד, אֲזַעַל עַל פִּי עֲצָתוֹ אֲנִי מוֹשֵׁף אֶת הַתְּבִיעָה נִגְדָּךְ, רַק בְּגִלָּל שֶׁאַתָּה חֹבֵר טוֹב כָּל כָּךְ."
"תּוֹדָה רַבָּה לָךְ אֲדוֹנִי רֹאשׁ הָעִיר!" אָמַר צְדוֹק בְּהִתְרַגְּשׁוֹת, וְנִתַּק אֶת הַשִּׁיחָה.

"לֹא יֵאֱמָן!" אָמַר צְדוֹק כִּשְׁהוּא מִנְגִּב דְּמָעָה שֶׁל שִׂמְחָה. "זֶה עֲבָדִי! זֶה מִמֶּשׁ עֲבָדִי! וְהַכֹּל בְּזָכוֹת הַ'הִמְנַפִּישׁ שְׁלִי!"

"צְדוֹק," אָמַר אֶהְרֹן. "לֹא נִרְאָה לִי שֶׁהַ'הִמְנַפִּישׁ שְׁלָךְ הָיָה קִשּׁוֹר לִסְפּוֹר. זֶה קָרָה בְּגִלָּל שֶׁהִתְפַּלַּלְתָּ לָהּ בְּכָל לֵב." "אֵיךְ אַתָּה יוֹדֵעַ?" שָׁאל צְדוֹק.

"אַתָּה לֹא זֹכֵר מָה אַתָּה בַּעֲצָמְךָ אִמְרַת לִפְנֵי כַּמָּה דְּקוֹת?" אָמַר אֶהְרֹן בְּקִרְיַצַּת עֵין. "אֲנִי יוֹדֵעַ הַכֹּל עַל הַכֹּל!"

שַׁבַּת שְׁלוֹם וּמְבֹרָה!

צִידָה לְדֶרֶךְ

הָמֶן הָיָה נִרְאָה כָּל כָּךְ חָזָק וְעֲצָמָתִי, אוֹלָם אֲנִיחָנוּ יוֹדְעִים שֶׁהַכֹּל הָיָה תַּחֲפֻשָּׁת אַחַת גְּדוֹלָה. בְּמִצִּיאוֹת, הַשְׁלִיט הַיָּחִיד וּבַעַל הַכּוֹחוֹת כָּלָם הוּא ה'! רַק הוּא יָכוֹל לַעֲזֹר לָנוּ, וְהוּא אֵכֵן עוֹזֵר!